

A brit tisztségviselők a Shertokkal való tárgyalás után közölték Washingtonnal, hogy újból megerősítve látják meggyőződésüket, amely szerint a német ajánlat indítéka:

- hogy hadianyag-szállítási engedményeket csikarjanak ki a szövetséges kormányoktól;
- hogy az Egyesült Királyság és az Egyesült Államok kormánya és a szovjet kormány közé éket verjenek, bizonyítva, hogy szövetségesei tárgyalásba bocsátkoztak az ellenséggel;
- hogy elutasítást kényszerítsenek ki, amelyet aztán a zsidók elleni szélsőséges intézkedések igazolására használhatnak fel.

A németek ajánlatát komolytalannak minősítették, kivált mert ilyen „semmitmondó vagy gyanús csatornán” érkezett, és ezt még megtoldották azzal, hogy Shertok mintha maga is egyetértene az ő elemzésükkel.²⁰² Ha Shertok álláspontjára való utalásuk korrekt volt, akkor Shertok nem a jeruzsálemi Jewish Agency felfogását képviselte. Július 11-én Ben-Gurion Pinkertonon keresztül felkérte Nahum Goldmant, beszélje rá Rooseveltnél, hogy „ne hagyja veszni ezt az európai zsidóság megmentésére reményt adó kivételes és talán utolsó esélyt”. Kérték az elnököt, miként a briteket is, hogy támogassák a Jewish Agency következő javaslatait:

Először, közöljék a másik féllel, hogy megfelelő csatornákon keresztül azonnal nyilvánítsa ki készségét egy olyan megbízott kinevezésére, aki tárgyalásra jogosult a lehető legnagyobb számú zsidó megmentésének és elszállításának lehetőségeiről; másodszor: hozzák tudomására a másik félnek, hogy mindenféle tárgyalás előfeltétele a deportálások azonnali leállítására.²⁰³

Mivel a britek úgy határoztak, hogy megakadályozzák, vagy legalábbis késleltetik Brand Magyarországra való visszatérését, az az elképzelés vetődött fel, hogy Menachem Badernak kellene őt helyettesítenie az isztambuli Vaadától. A németek készek voltak az együttműködésre és arra, hogy megadják Badernak a szükséges engedélyeket és kezeskedtek épségben való visszatéréséről. Weizmann és Shertok ezt a javaslatot július 6-án beszélték meg Edennel. Shertok meg volt győződve arról, hogy a Badernak tett német felajánlás világosan jelzi: készek a zsidók elengedéséről tárgyalni.²⁰⁴ Edennek fenntartásai voltak azzal kapcsolatban, hogy egy brit állampolgár ellenséges területre lépjen.²⁰⁵ A németek, mit sem tudván a brit állásponttól, sürgették a Bader-elgondolást. Július 8-án Stiller, az isztambuli német főkonzul érintkezésbe lépett Baderral, s tudomására hozta a német külügyminisztériumtól kapott utasítást, hogy vigye őt repülőgépen Berlinbe.²⁰⁶ Az ügy július 12-én Shertok és a külügyminisztérium között újból terítékre került. Randall elismételte Eden érveit.²⁰⁷ Er-